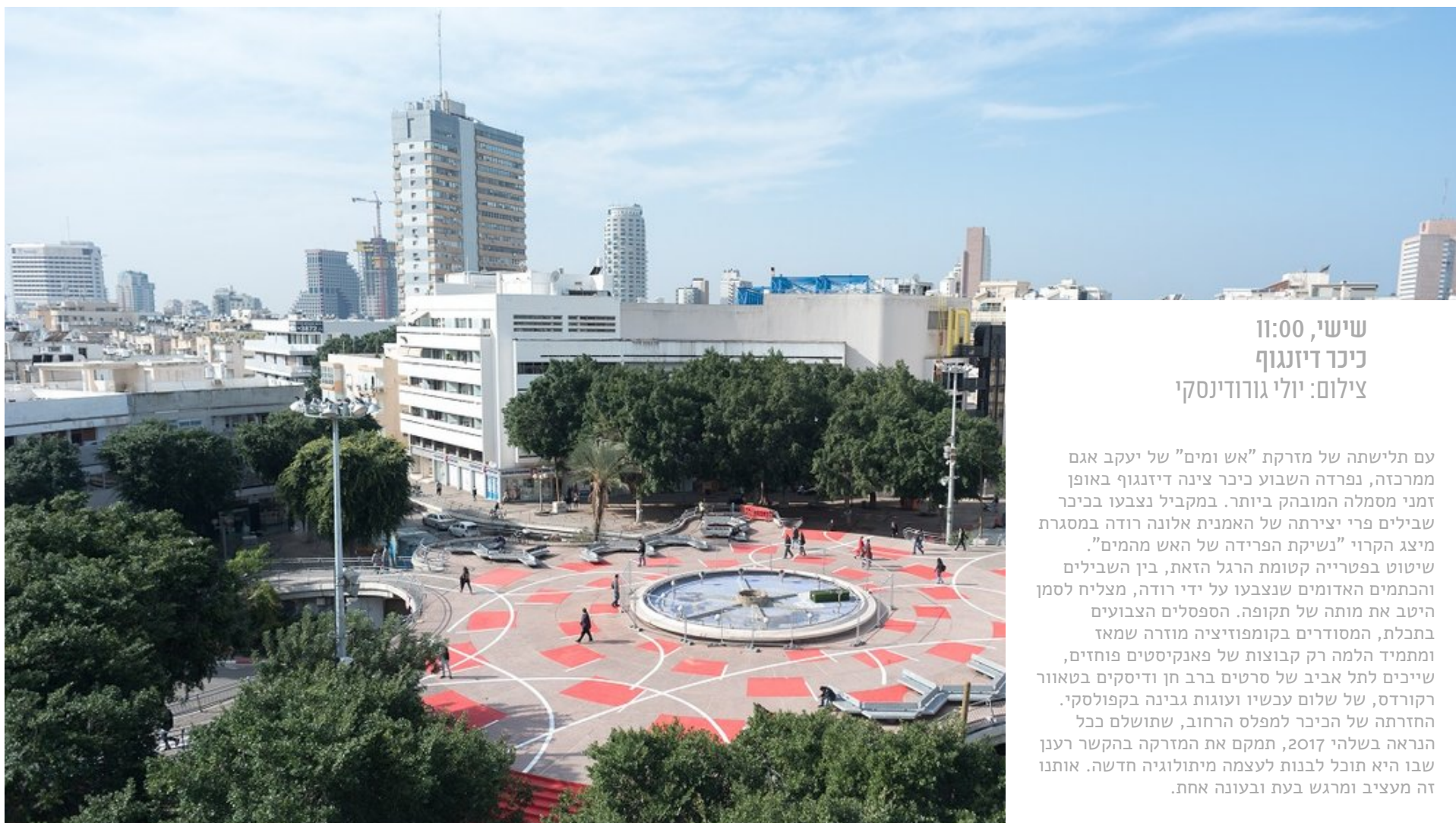

רגע אחד בשבוע

שישי, 11:00
כיכר דיזנגוף
צילום: יולי גורודינסקי

עם תלישתה של מזרקה "אש ומים" של יעקב אגם ממרכזה, נפרדה השבוע כיכר צינה דיזנגוף באופן זמני מסמלה המובהק ביותר. במקביל נצבעו בכיכר שבילים פרי יצירתה של האמנית אלונה רודה במסגרת מיצג הקרוי "נשיקת הפרידה של האש מהמים". שיטוט בפטרייה קטומת הרגל הזאת, בין השבילים והכתמים האדומים שנצבעו על ידי רודה, מצליח לסמן היטב את מותה של תקופה. הספסלים הצבועים בתכלת, המסודרים בקומפוזיציה מוזרה שמאז ומתמיד הלמה רק קבוצות של פאנקיסטים פוחדים, שייכים לתל אביב של סרטים ברב חן ודיסקים בטאור רקורדס, של שלום עכשיו ועוגות גבינה בקפולסקי. החזרתה של הכיכר למפלס הרחוב, שתושלם ככל הנראה בשלהי 2017, תמקם את המזרקה בהקשר רענן שבו היא תוכל לבנות לעצמה מיתולוגיה חדשה. אותנו זה מעציב ומרגש בעת ובעונה אחת.